

Oikeustapauskokoelma

Asia C-66/14

Finanzamt Linz
vastaan
Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Verwaltungsgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 49, SEUT 54 ja SEUT 107 artikla sekä SEUT 108 artiklan 3 kohta — Sijoittautumisvapaus — Valtiontuki — Konserniverotus — Osakkuuden hankkiminen tytäryhtiön pääomasta — Liikearvon poisto — Rajoittaminen kotimaisten yhtiöiden osakkuuksiin

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.10.2015

1. *Ennakkoratkaisukysymykset — Tutkittavaksi ottaminen — Rajat — Kysymykset, joilla ei ilmiselvästi ole merkitystä, ja hypoteettiset kysymykset, joihin ei voida antaa hyödyllistä vastausta — Velvollisuus esittää unionin tuomioistuimelle riittävästi tietoja asiaan liittyvistä tosiseikoista ja lainsäädännöstä*

(SEUT 107 artikla, SEUT 108 artiklan 3 kohta ja SEUT 267 artikla)

2. *Valtiontuki — EUT-sopimuksen määräykset — Soveltamisala — Verot ja maksut — Muut kuin tuen rahoittamiseksi perittävät verot ja maksut eivät kuulu soveltamisalaan — Oikeussubjektit eivät voi vapautua veron tai maksun maksamisesta tai saada sitä palautetuksi vetoamalla siihen, että kyseinen verotustoimenpide on sääntöjenvastaista tukea*

(SEUT 107 artikla ja SEUT 108 artiklan 3 kohta)

3. *Sijoittautumisvapaus — Verolainsäädäntö — Yhteisövero — Kansallinen lainsäädäntö, jossa yrityksen osakkuuden hankkineelle emoyhtiölle annetaan mahdollisuus poistaa sen liikearvo — Rajoittaminen kotimaisten yhtiöiden osakkuuksiin — Ei voida hyväksyä — Oikeuttamisperuste — Ei ole*

(SEUT 49 artikla)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 19–22 kohta)

2. Se, jolla on velvollisuus suorittaa maksu, ei voi vapautua kyseisen maksun suorittamisesta vetoamalla siihen, että muiden yritysten hyväksi toteutettua verotuksellista toimenpidettä on pidettävä valtiontukena.

(ks. 21 kohta)

3. SEUT 49 artikla on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa annetaan konserniverotuksessa emoyhtiölle mahdollisuus konsernin jäseneksi tulevan kotimaisen yhtiön osakkuuden hankkimisen yhteydessä poistaa liikearvo enintään 50 prosentin määrään osakkuuden hankintahinnasta mutta jossa evätään tämä mahdollisuus ulkomaisen yhtiön osakkuuden hankkimisen yhteydessä.

Kun kansallisella lainsäädännöllä nimittäin myönnetään osakkuuden kotimaisesta yhtiöstä hankkivalle emoyhtiölle verotuksellinen etu, tämän verotuksellisen edun myöntämättä jättämisellä samoissa olosuhteissa emoyhtiölle, joka hankkii osakkuuden ulkomaisesta yhtiöstä, otetaan käyttöön emoyhtiöiden erilainen kohtelu ulkomaisesta yhtiöstä osakkuuden hankkivien emoyhtiöiden vahingoksi. Tämä erilainen kohtelu on omiaan rajoittamaan ulkomaisesta yhtiöstä osakkuuden hankkivan emoyhtiön SEUT 49 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapauden käyttöä, koska sillä tehdään vähemmän houkuttelevaksi tytäryhtiöiden hankkiminen muista jäsenvaltioista tai niiden perustaminen muihin jäsenvaltioihin. Tällainen erilainen kohtelu voidaan hyväksyä vain, jos se koskee tilanteita, jotka eivät ole objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, tai jos se on oikeutettu yleistä etua koskevan pakottavan syyn johdosta.

Koska konserni voi kyseisen lainsäädännön nojalla muodostua kotimaisista ja ulkomaisista yhtiöistä, on niin, että kun otetaan huomioon kyseessä olevan verotusjärjestelmän tavoite, sellaisen emoyhtiön tilanne, joka haluaa muodostaa kotimaisen tytäryhtiönsä kanssa konsernin, ja sellaisen kotimaisen emoyhtiön tilanne, joka haluaa muodostaa konsernin yhdessä toisessa jäsenvaltiossa olevan tytäryhtiönsä kanssa, ovat tältä osin objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, koska emoyhtiö pyrkii molemmissa tapauksissa hyötymään kyseessä olevan järjestelmän eduista. Mahdollisuudesta oikeuttaa tällaisesta lainsäädännöstä johtuva erilainen kohtelu verojärjestelmän johdonmukaisuuden säilyttämisen tarpeella on samoin todettava, että koska kansallinen lainsäädäntö itsessään ei muodosta liikearvon poiston tuottamalle verotukselliselle edulle välitöntä yhteyttä maksuun, joka kannetaan verottamalla emoyhtiötä sen tytäryhtiöstään omistaman osakkuuden luovutusvoitosta, erilaista kohtelua ei voida pitää oikeutettuna asianomaisen jäsenvaltion verojärjestelmän johdonmukaisuuden säilyttämisen tarpeella.

(ks. 27–30, 33, 43, 50 ja 54 kohta sekä tuomiolauselma)